

2023.01.08

**Köszöntés: Akiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. Róm8,14**

**Olvasmány: Józ3,1-7 Józsué másnap korán reggel fölkel, útnak indultak Sittímből, és eljutottak a Jordánhoz – ő meg Izráel fiai mindnyájan. Ott táboroztak, mielőtt átkeltek volna. 2 Három nap múlva végigmentek az előljárók a táboron, 3 és megparancsolták a népnek: Ha látjátok, hogy a lévita papok fölemelik Isteneteknek, az Úrnak szövetségládáját, akkor kerekedjete föl ti is, és menjetek utána! 4 De maradjon mintegy kétezer könyök távolság köztetek és közte; ne menjetek túl közel hozzá! Így tudjátok majd, melyik úton kell mennetek, hiszen nem jártatok még soha ezen az úton.**

**5 Józsué ezt mondta a népnek: Szenteljétek meg magatokat, mert holnap csodákat tesz köztetek az Úr. 2Móz 19,10-11 6 A papoknak pedig ezt mondta Józsué: Emeljétek föl a szövetség ládáját, és vonuljatok a nép előtt! Fölemelték tehát a szövetség ládáját, és mentek a nép előtt. Józ3 6,67 Az Úr pedig ezt mondta Józsuénak: A mai naptól kezdve nagyra teszek téged egész Izráel szemében, hadd tudják meg, hogy veled leszek, ahogyan Mózeszel is vele voltam. Józ3 1,5.17**

**Alapige: Ján1,29-34 Másnap János látta, hogy Jézus hozzá jön, és így szólt: Íme, az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűnét! Ézs 53,4-7 30 Ő az, akiről én megmondtam: Utánam jön egy férfi, aki nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én. 31 Én nem ismertem őt, de azért jöttem, és azért keresztelek vízzel, hogy ismertté legyen Izráel előtt. 32 Így tett erről bizonytságot János: Láttam, hogy a Lélek leszállt az égből, mint egy galamb, és megnyugodott rajta. 33 Én nem ismertem őt, de aki elküldött engem, hogy vízzel kereszteljek, ő mondta nekem: Akire látod, hogy leszáll a Lélek, és megnyugszik rajta, ő az, aki Szentlélekkel keresztel. 34 Én láttam, és bizonytságot tettem arról, hogy ő az Isten Fia.**

Keresztelő Jánosról szól a mostani szakaszunk. Aki valószínűleg egy a világtól elvonuló csoportnak volt a tagja, akik kinn a pusztában éltek kis közösségben, s várták a messiást.

Nekik nagyon fontos volt a keresztség sákramentuma, ugyanúgy, mint ahogyan nekünk a mai napig keresztyénként is az. Mert ez által leszünk tagjai az egyháznak, ez egy jele annak, hogy Istenhez tartozunk. Hogy az Ő gyermekei vagyunk.

A keresztelést azért is hozom most így előtérbe, mert január 6-án ünnepli a nyugati keresztyénségben az epifánia, a megjelenés ünnepe, amihez Krisztus keresztelkedése is hozzátartozik. Egy hagyomány miatt, hogy Krisztust ekkor keresztelte meg János. Az igazság ez, hogy ennek nem tudjuk a pontos időpontját, de ez is egy elfogadott közös pont.

Ezzel szemben az ortodox keresztyének, a keleti egyház most ünnepli a karácsonyt, mert ők egy másik naptárrendszert használnak.

Ahogy sokszor elmondtuk már, a keresztyénség sem egyforma. Vannak közöttünk különbségek. Mindig is voltak. Sőt már a keresztyénség hajnalán is, mikor még nem is létezett hivatalosan ez a hitrendszer. Mikor Jézust megkereszteli János. Már akkor is vannak más vélemények és irányok.

János maga is arról ír, hogy ő csak azért jött, ő csak azért van itt, hogy rámutasson az eljövendőre, az Isten Bárányára, aki elveszi a világ bűneit.

A zsidóság várta a messiást. Várta a Krisztust, s János és az ő csoportja is. S Jézus mégis megkeresztelkedik János által. Ez egy nagyon érdekes dolog. Rámutat arra, hogy vannak dolgok, amiknek meg kell lenniük. A vízzel való keresztelés is ilyen. Egy alap dolog a keresztyénségben. S hála Istennek a nagy többsége a felekezeteknek el is fogadja a keresztelést. Mint sákramentumot, mint szentséget, amely által befogadtatunk az egyházba.

De itt nemcsak a vízzel való keresztelés jön elő, hanem a lélek általi keresztelés is. Amiről azt írja János, hogy mivel Jézusra leszáll a Lélek, ezért ő majd lélekkel keresztel.

Na ez már egy nehezebben megközelíthető keresztelés, hiszen nem annyira látványos, nem gyűl össze a család, nincs utána közös ebéd. Nem tesz fogadalmat a szülő keresztelendő meg senki más.

Erre nincsen liturgiánk és formulánk. Ez sokkal inkább egy nagyon személyes belső történés. Ami Krisztus és az ember között zajlik le.

De mi is ez? Drága testvérek a múlt évre visszatekintve nem mondtuk el december 31-én, de jó hogyha tudjuk, hogy több mint 1500 gyülekezeti tagunk van még mindig.

Én azt gondolom, hogy minden gyülekezeti tag nagyon értékes. Legyen újszülött vagy aggastyán, legyen aktívabb, a keresztyénségben szilárdan álló, vagy sok kérdéssel és kétséggel küzdő.

De mindannyian meg lettünk keresztelve. Onnantól kezdve tudjuk, hogy valaki a gyülekezet és az egyház tagja. Van róla adatunk, statisztikánk. De hogy Krisztus a lélek által kit érintett meg, az egy nagyon belső folyamat. Egy belső folyamat, aminek lehet aztán olyan eredménye, hogy néha kifelé is látszik.

Néha azt látjuk, hogy valaki aktívabb lesz, járni kezd templomba, olvassa a Bibliát, beszélget a hitéről, próbál elmélyülni benne. Ezek külső dolgok.

De a Lélek általi keresztelés egy belső folyamat is, aminek belső változásai vannak. Hogy másként tekintünk az életünkre, a veszteségeinkre, az örömünkre, másként látjuk a helyünket a világban, s talán kinyílik a szemünk és más érzékszerveink is arra ahogyan munkálkodik a Lélek.

S ez a mi életünket érinti. Ha megkérdezzük magunkat akkor talán nekünk is vannak olyan emlékeink a saját keresztelésünkről, mikor meséltek arról a szülőnk. Vagy láttunk egy fotót, esetleg észrevettünk egy régi emléket ezzel kapcsolatban.

S talán arról is van emlékünknél amikor a Lélek megérintett minket. Mikor jobban elmélyültünk a gyülekezet életében, a Bibliában, a hitnek a hihetetlenül nagy mélységében. Mikor elköteleződünk ezen az úton. Vagy mikor rádöbbszünk életünk egy-egy szakaszán arra, hogy miként hatott ránk Isten.

János azt mondja itt, hogy Ő róla, Krisztusról tesz bizonyosságot. Volt egy meghatározó találkozása vele, az ő útját készíti elő. S rá mutat.

Drága Testvérek, ez mind a mai napig egy olyan feladat, olyan szerepkör, amit mi is betöltünk. Mert amikor azt mondják a reformátusok, keresztyének, akkor abban mi is benne vagyunk. S amit teszünk, mondunk az mind arról tanúskodik, hogy mit is értettünk meg, hogy hogyan is hatott ránk az Isten s az Ő Lelke, hogy hogyan is hatott ránk Krisztus.

Éppen ezért legyen bátorságunk elmélyedni abban, hogy Isten hozzánk is közel jött és jön. S legyen bátorságunk erről tanúságot tenni. Ezt megélni, és gyakorolni. Ámen.

Isten gazdag áldását kívánva,

Kádas Richárd László